

14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μιχαίου προφήτου (ἡ αἱ. π.Χ.)

† Ήχος πλ.δ. Ἐωθινὸν θ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ι', καὶ προεόρτια γ' εἰς δ'.

Ἅχος Πᾶν Νη ω

K Νη — “” ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 Δι σον μου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε Κυ οι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε
K Νη α τευ θυν θη η τω η προ σε ε εν χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε οι ι ι νη
 η η ει σα κουσουμου Κυ ν ν ν οι ι ι ι ε
 Πα Νη

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

H Νη ου Κυ ν οι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν φαν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν
M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις
S^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
 αν και ου μη συν δν α α σω με τα των ε κλε κτων α αν
 των
P^{Nη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ^θ ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μουν
O^{Nη} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
 τρας οι κρι ται αν των
A^{Nη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δν
 θη σαν ^θ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^θ δι
 ε σκορ πι σθη τα ο στα αν των πα ρα τον Α

δην
O^{Nη} τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο
 φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ηνμου

Φ ν λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη
 σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν τω ων οι α μα
 ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

θω
Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω
 νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

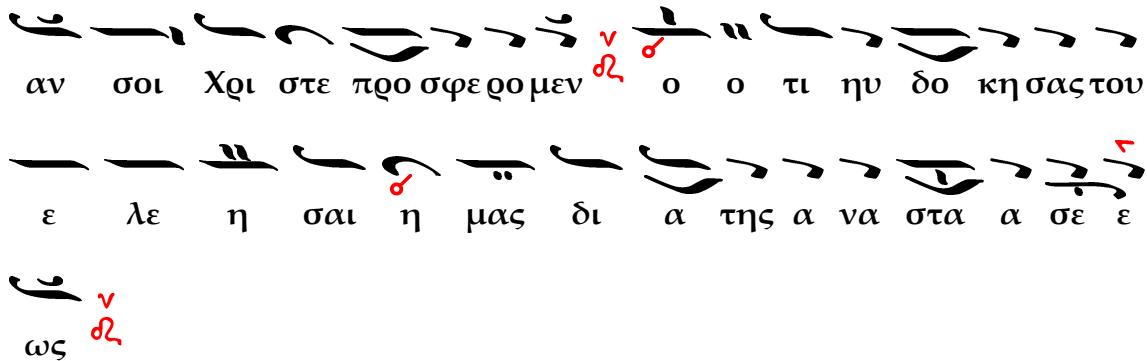
E^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

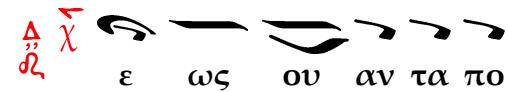
E^{Nη} ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ μα μου
 και συ εγ νως τας τριβουςμου

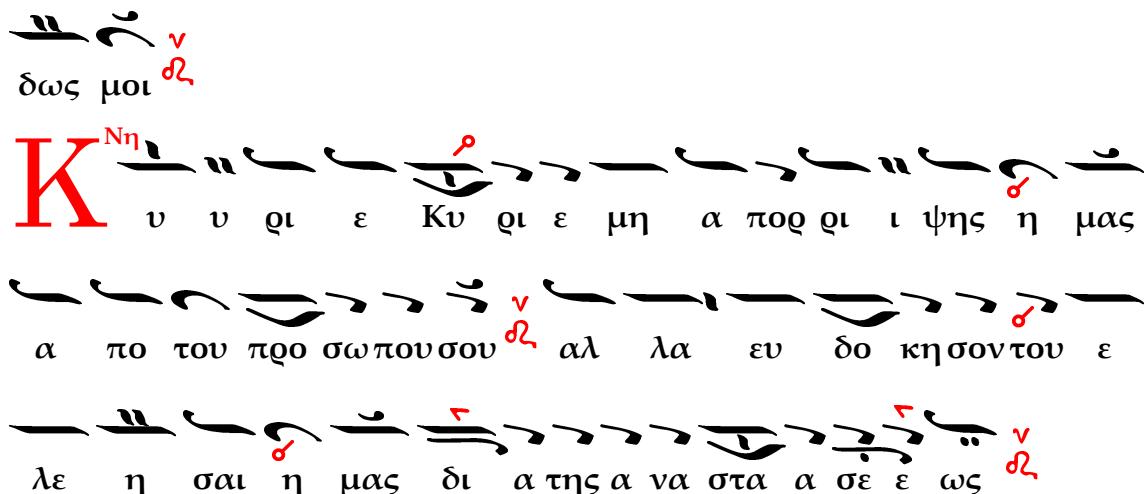
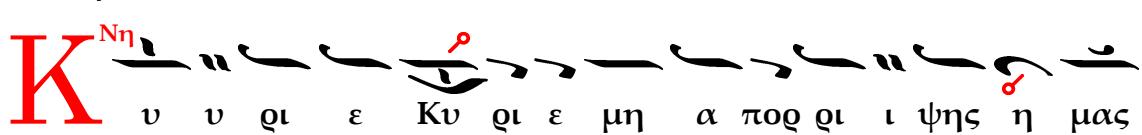
E ^{Nη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι ^v ^ρ
K ^{Nη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
 και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^v ^ρ
A ^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν
 ο εκ ζη τω αν την ψυχηνμουν ^v ^ρ
E ^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
 η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων ^v ^ρ
Π ^{Nη} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
 πει νω θην σφο δρα ^v ^ρ
P ^{Nη} ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε ^χ
 ο ο τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^v ^ρ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

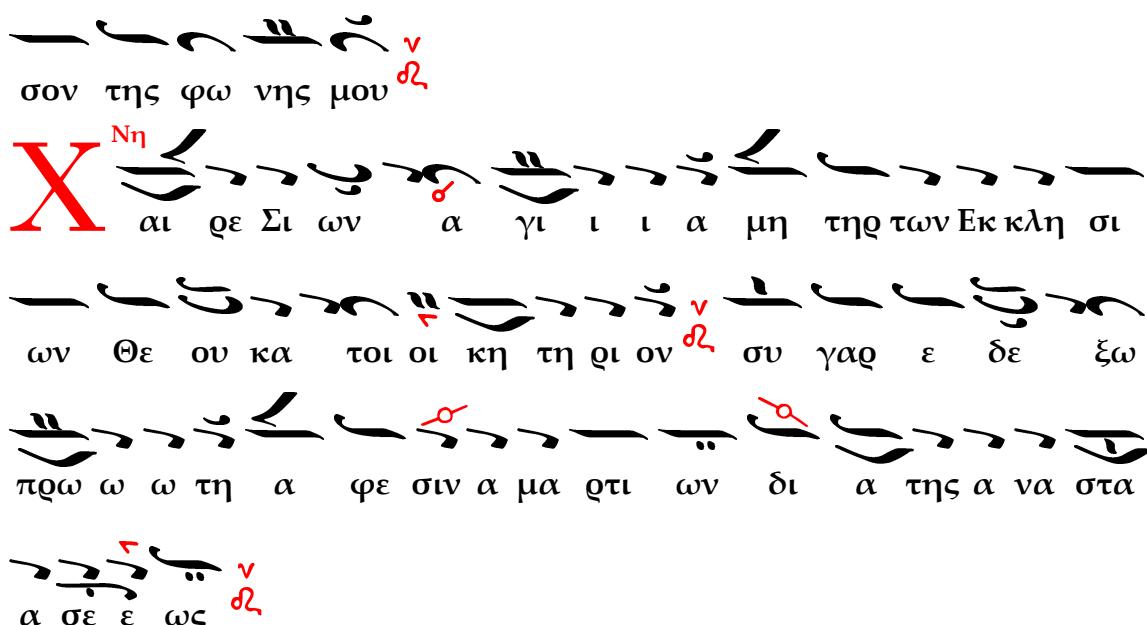
Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^Δ ^ρ του ε ξο
 μο λο γη σασθετω ο νο μα τι σου ^v ^ρ
E ^{Nη} σπε ρι νον ν μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

 αν σοι χρι στε προσφερο μεν **ρ** ο ο τι ην δο κησας του
 ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε
ως **ρ**

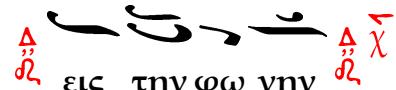
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

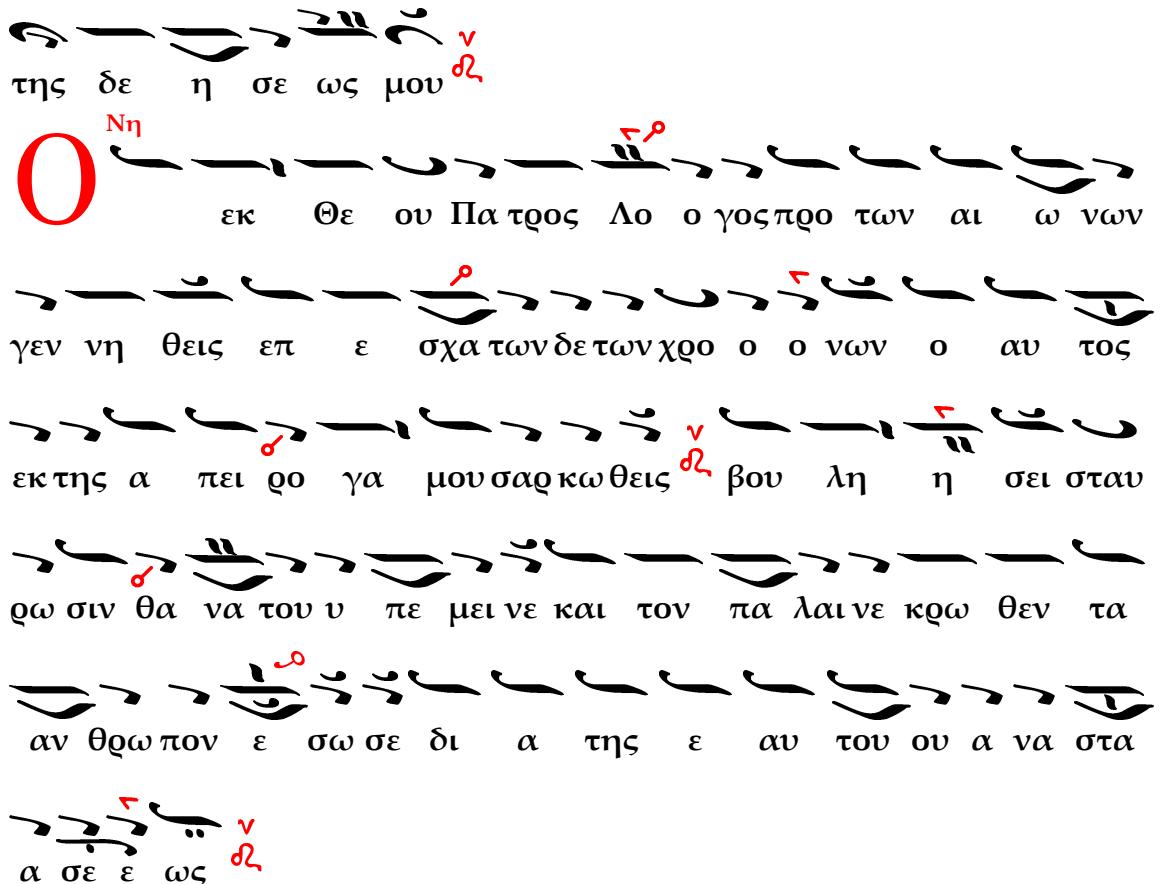

 δως μοι **ρ**
K^{Nη}
 ν ν ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι τ ψης η μας
 α πο του προ σωπου σου **ρ** αλ λα εν δο κησον του ε
 λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως **ρ**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

 σον της φω νης μου **ρ**
X^{Nη}
 αι ρε Σι ων α γι τ α μη τηρ των Εκ κλη σι
 ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον **ρ** συ γαρ ε δε ξω
 πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα
 α σε ε ως **ρ**

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

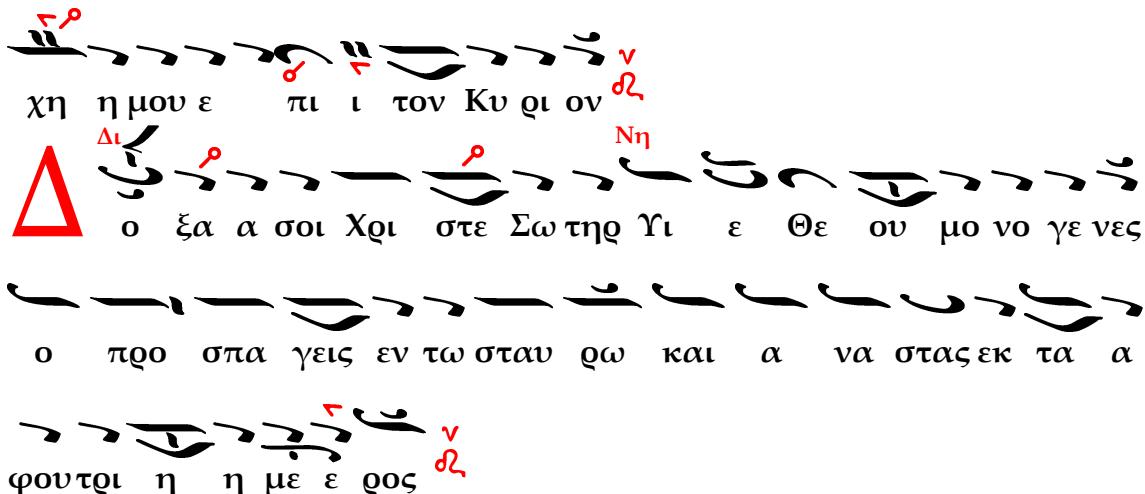
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα
 εις την φω νην **ρ**

 της δε η σε ως μου **ν**
O^{Nη} εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων
 γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος
 εκ της α πει ρο γα μου σαρ κωθεις **ρ** βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του ν πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα
 α σε ε ως **ν**

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ύποστήσεται; **Δχ**
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν **ν**
T^{Nη} ην εκ νε κρων σου α να στασιν δο ξο λο γου μεν
 χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρωσας **Δι** **Nη** Α δα μι αι ον
 γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος **ρ** και ε
 δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος **Δχ** ζω ην αι ω νι
 ον και το με γα ε ε λε ε ος **ν**

Στίχ. Σ'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε·
 ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, **Δχ** **ρ**
 ηλ πι σεν η ψυ

Καὶ Προεόρτια Στιχηρὰ Προσόμοια γένεσίς.

Ἄρχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν κυμβάλοις ἡχήσωμεν, ἐν ὥδαις ἀλαλάξωμεν, Ἐορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐν κυμβάλοις ἡχήσωμεν, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἀποστόλων δὲ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὔκλεως, συγχορεύειν βασίλεια, τῷ Γίῳ αὐτῆς· ἦς τῇ θείᾳ κηδείᾳ ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὅμινον ἐξόδιον ἄσατε.

Στίχ. ι'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἔρέων δὲ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἄπας λαός τε συνδράμετε, ὥδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Γίοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Δόξα. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἄχος Παρ

Δ οξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι νι νι ω
 και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι

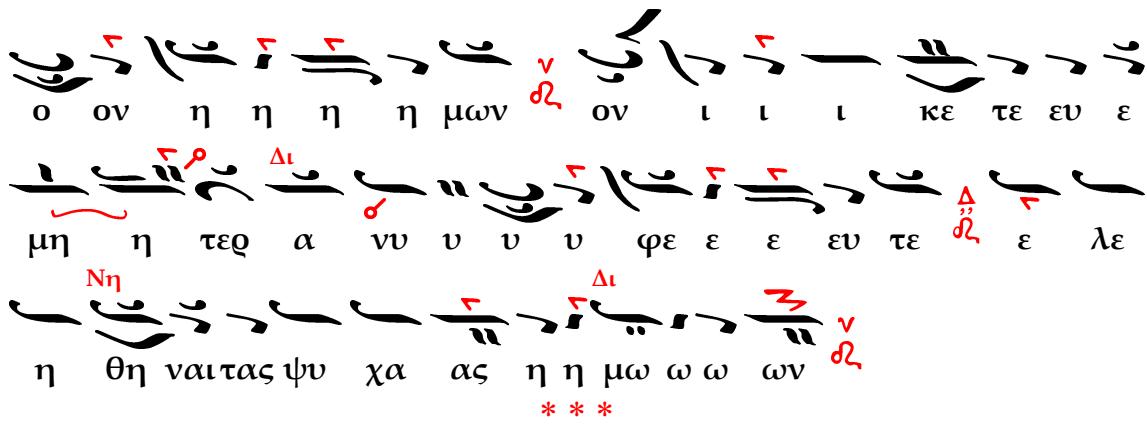
T ην παν σε πτον σ8 κοι μη σιν Πα να γι α Παρ
 θε νε α α γνη των Αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν
 ου ρα α α νω και αν θρωπων το γε νος ε πι της
 γης μα κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν ο τι μη τηρ
 γε γο ο νας τ8 ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι
 στ8 8 8 τ8 8 Θε ε ε 8 αν τον ι κε τευ
 8 8 σα ν περ η μων μη παν ση δε ο ο ο
 με ε ε ε θα α α α τω ων ει εις σε με ε τα
 Θε ε ον 9 τας ελ πι ι ι δα ας θε ε ε
 με ε ε ε ε νων 9 Θε ο το κε πα νυ μνη η τε
 και αιαι α πει ει ρο γα με

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἄχος πᾶς Νη 2

Kαι νυ νν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω νω ω να α α μην

O Δι Βα σι λευς των ου φα α α νω ων δι α
 φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
 γης ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
 συ να νε ε ε στρα α α α α φη εκ Παρ θε
 ε ε ν8 8 γαρ α α γνης σαρ καπροσ λα α α βο με ε
 νος και εκ ταν της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ι Υι νι ος ΙΙ
 δι πλους τη ην φυ ν ν ν ν σιν αλλ ου την ν ν
 πο ο ο ο στα α α α σιν ει δι ο τε ε λει ο
 ον αν τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον
 α λη θως κη φυ ν ν ν ν ντ το ο ο ον
 τες ει μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο

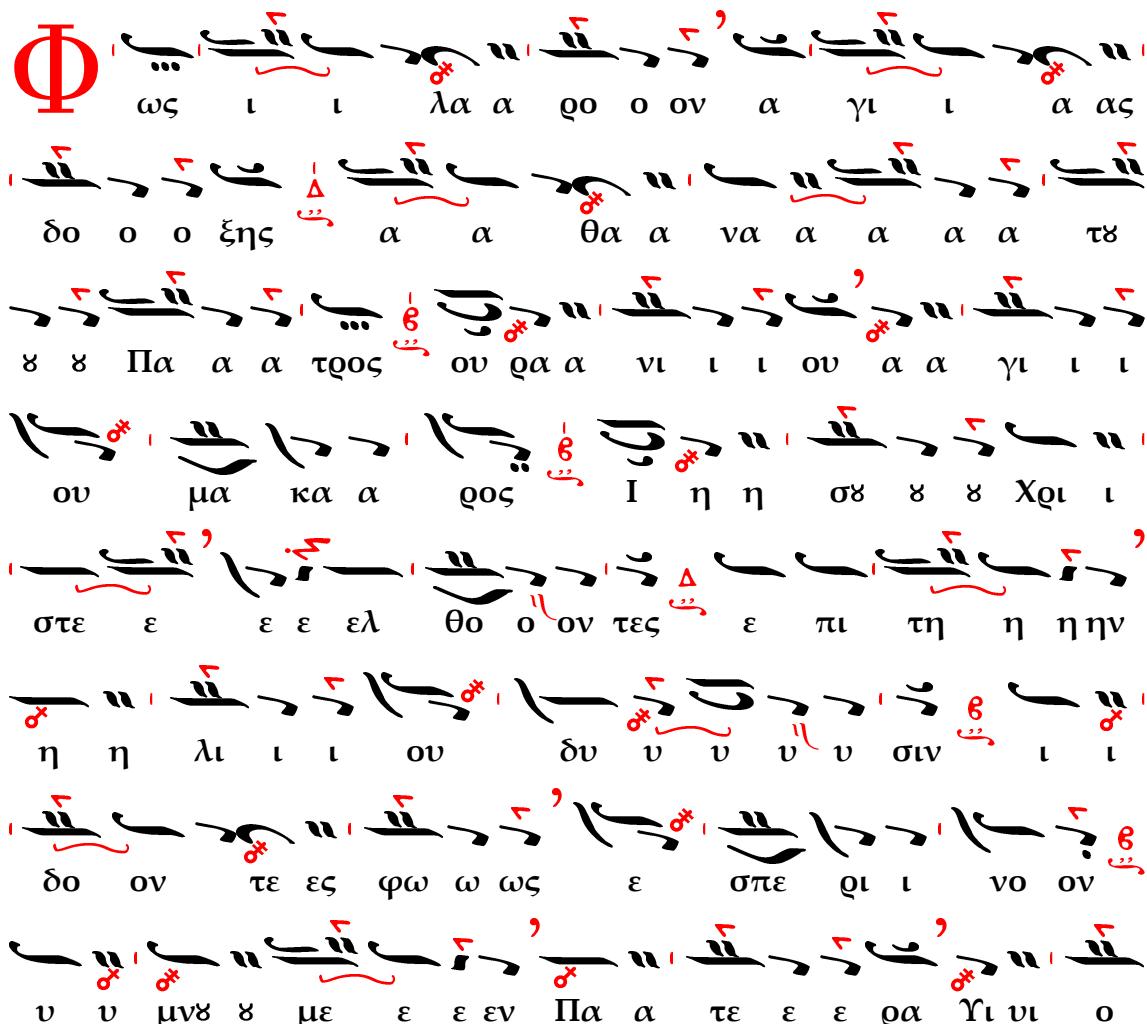

Είσοδος. Ὁ προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα.

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι θ

ο ον και αι Α α^υ α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φωω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι υι ε ε Θε ε ε
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

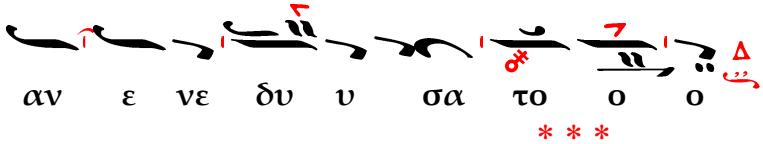
O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το ε

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

O κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το ε

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

O κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ἱερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

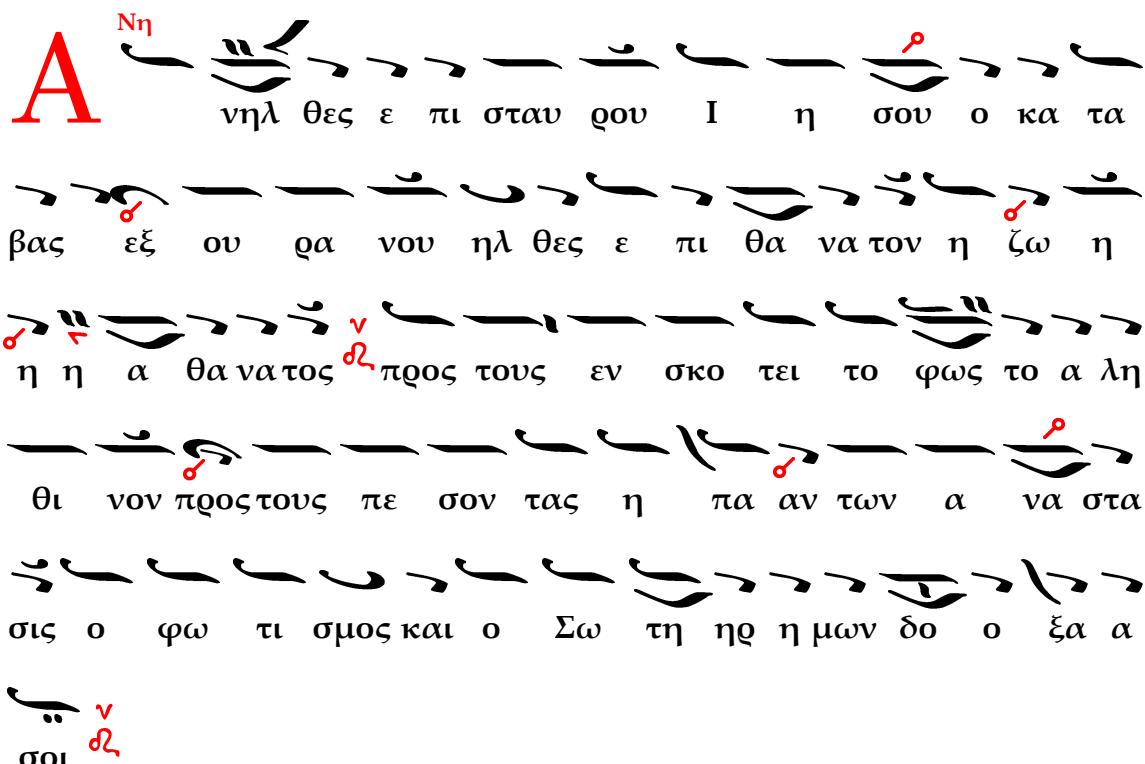
Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄρχος Λαζαρὸς Νησιών

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

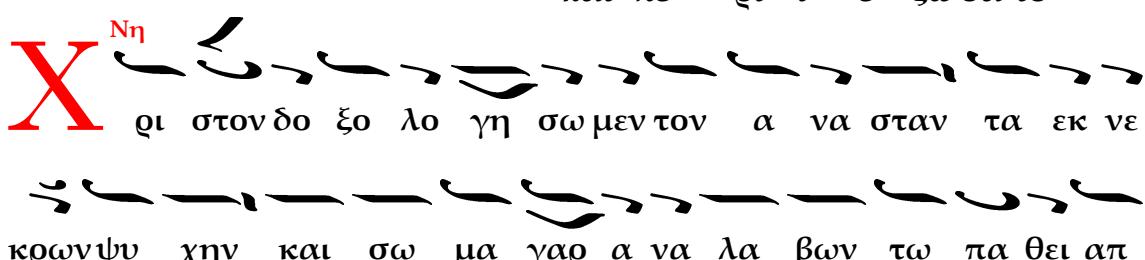
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὑπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

Δαχτυλίδιον καὶ περιβόλιον εζωσατο

αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
 Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
 δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
 του Λυ τρω του ουτων ψυ χω ων η η μων

Στίχ. **β'.** Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
Δ Χ η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ
 αλ μοις και ν ν υμνοις δο ξο λο γου μεν
 χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η
 μα ας η λευ θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α
 δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
 και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. **γ'.** Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,
Δ Χ εις μα κρο

ο τη η τα η μερων

Ω
 Δε σπο τα των α πα α αντων δι α κα τα
 λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα
 θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε
 στησας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω ^ρ_δ δο ο ξα
 τη ση τοι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη
 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
 τι ων ως μονος ε εν σπλααγχνος ^ρ_δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι νι ω και
 A γι ι ω Πνε ε εν μα τι ^Δ

K αι νν ν ν νκαι α α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ω ω ωνων α α μην ^Δ

H ^{Δι} των ου ρα νων ν ψη λο τε ρα α ν
 πα α α α αρ χ⁸ 8 8 σα ^Δ και των χε ρ⁸
 βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα ^Δ και πα σης κτι
 σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα ⁶ η δι
 ν περ βαλ λ⁸ σα α ααν κα θα ρο ο ο ο ο ο

τη η η η τα της α ι δι 8 Ου 8 σι ι ι
 ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν
 ταις τ8 γι 8 χε ερ σι ση με ρον την πα να γι αν
 πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ ν χη ην και συν αν
 τη πλη η ρ8 8 8 ται τα συ υμ πα α αν τα
 α χα α α ρας και η μιν δω ω ρει ει ει
 ται το με ε γα α ε ε λε ε ε ε ο ο ο

 ος

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

άφες ήμιν τὰ ὄφειλήματα ήμῶν, ώς καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ήμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἄπολυτίκια.
Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

⁷Ηχος Γα

E ξ υψους κα τηλ θες ο ο Eu σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
 η μων Ku ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. ⁷Ηχος Δι

A α οι προ σκιρ τη σα τε χει ρας κρο των τες πισ τως
 και πο θω α θροι σθη τε ση με ρον χαι αι ρον τες και
 φαι δρως α λα λα ζο ντες παν τες εν ευ φρο συ νη τω
 Θε γαρ η Μη τηρ μελ λει των ε πι γει ων προς
 τα A νω α παιρειν εν δο ξως ην εν ν μνοις α
 ει ως Θε ο το κονδο ξα ζο με ε εν

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ἰερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *